

Ledenblad

2025

Nummer 1

*Onze nieuwe elektrische
dierenambulance*

Nicolaas aan het woord

Samen op avontuur

Secretarieel jaarverslag 2024

Colofon

Redactie:

Debby Seubers
Marian Ubels

Bestuur:

Gerben Wilbrink	voorzitter
Truus Koning	penningmeester
Cor Kool	algemeen bestuur
Maaïke Heidinga	algemeen bestuur
Astrid Kramer	algemeen bestuur

Manager:

André Nijdam

Ereleden:

Mevr. Bos (overleden)
Mevr. Ellerie (oprichtster)
Dhr. Jansen
Dhr. Valk (overleden)

Bezoekadres:

Vereniging Dierenambulance Groningen
Friesestraatweg 199a
9743 AC Groningen
info: (050) 5791900
www.dierenambulance-groningen.nl

Correspondentieadres:

Postbus 1392
9701 BJ Groningen
e-mail:
info@dierenambulance-groningen.nl
ING : NL32 INGB 0004 4960 73

Lidmaatschap per jaar: €18,00

Ritprijs vervoer huisdier per etmaal

leden: €25,00

niet leden: €40,00

Chippen

Chippen op ons pand: €14,00
per dier

Chippen thuis voor leden: €35,00
dat is incl. 1 chip

Chippen thuis voor niet leden €40,00
dat is incl. 1 chip
(elk extra dier kost €14,00 bij thuis chippen)

De registratie van de chip dient u zelf online te regelen

Dit kan bij verschillende databanken.

Prijzen zijn onder voorbehoud

UITGEVER

DNB GROEP
SOCIALE EN MAATSCHAPPELIJKE PUBLICATIES

WWW.DNBGROEP.NL

DE UITGEVER IS NIET VERANTWOORDELIJK VOOR
DE INHOUD VAN DE ADVERTENTIES. NIETS UIT DE
ADVERTENTIES MAG WORDEN GEKOPIEERD EN/OF
VERSPREID ZONDER SCHRIFTELIJKE TOESTEMMING
VAN DE UITGEVER.

Inhoud

- 1 Colofon
- 3 Onze nieuwe elektrische dierenambulance
- 4 Moederpoes Bedum
- 7 Collecte 2025
- 9 Nicolaas aan het woord
- 14 Samen op avontuur
- 17 Secretarieel jaarverslag 2024
- 19 Zo oneerlijk!
- 25 Korte stukjes
- 34 Aanmelding nieuw lid
- 35 Belangrijke telefoonnummers

Onze nieuwe elektrische dierenambulance

Misschien heb je hem al zien rijden maar voor degene die hem nog niet heeft gezien; dit is onze nieuwe dierenambulance!

Duurzamer en herkenbaar

Vanaf eind april hebben wij de nieuwe ambulance in gebruik genomen en rijdt volledig elektrisch. Een mooie stap vooruit, voor dier én milieu.

Toekomstgericht én betrouwbaar

De nieuwe ambulance voldoet aan de strengste milieueisen van de gemeente

Groningen en is helemaal klaar voor de invoering van de zero-emissiezone. Dat betekent: geen uitstoot in de stad. Goed nieuws voor de luchtkwaliteit én voor de toekomst.

Waarnemend manager Debby Seubers: “Duurzaamheid is voor ons geen modewoord, maar een praktische keuze. Met de elektrische ambulance kunnen we blijven rijden in alle delen van de stad, ook als regels verder worden aangescherpt”.

Bestuurslid Truus Koning:

“We zijn trots dat we onze eerste elektrische dierenambulance in gebruik hebben genomen. Zo dragen we ons steentje bij aan een groenere stad en land.”

Zichtbaar als hulpdienst

De nieuwe ambulance is niet alleen schoner, maar ook duidelijker herkenbaar als hulpverleningsdienst. De bus is voorzien van een nieuwe, frisse huisstijl in de bekende kleuren blauw en geel. Ook het logo van de vereniging is vernieuwd

en prominent zichtbaar. Dat maakt de bus herkenbaar in het verkeer, wat de veiligheid en zichtbaarheid van onze vrijwilligers ten goede komt.

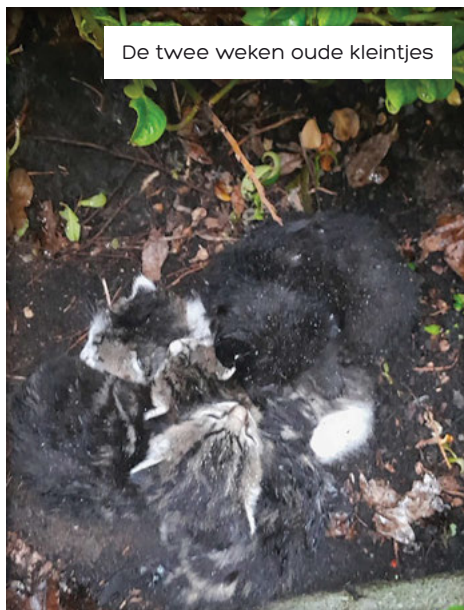
Sponsoring

De aanschaf is mogelijk gemaakt dankzij steun van leden, donateurs, fondsen en bedrijven. Het beletteren van de bus is gesponsord door Marne Veenstra te Groningen. De Dierenambulance is blij met het vertrouwen en blijft zich, samen met haar vrijwilligers, dag en nacht inzetten voor dieren in nood.

Moederpoes Bedum

Op een adres in Bedum kwamen mensen na twee weken terug van hun vakantie. Er liep een kat in hun tuin. Iets wat eigenlijk nooit gebeurde omdat katten nooit in hun tuin durven te komen omdat ze een hond hebben. Omdat ze niet wilden dat de kat gepakt zou worden door hun hond joegen ze de kat uit de tuin.

Een paar uur later kwamen deze mensen erachter dat het een poes betrof die kittens geworpen had onder een struik in hun tuin. Ze hebben ons toen direct gebeld en ter plaatse bleek het om vier kittens te gaan waarvan de oogjes net een klein beetje opengingen. Rond de twee weken oud. Moeder was de uren erna niet meer gezien omdat ze waarschijnlijk niet terug durfde te komen. Er moest iets gedaan worden voor de kleintjes.

Er werd een vangkooi door ons geplaatst met daarachter een kooitje met daarin twee kittens die jammerden. Dit doen we wel vaker en meestal met succes. We hoopten dat ook in dit geval de moeder zou afkomen op het gepiep van de kleintjes en in de vangkooi zou lopen. De moeder werd niet meer gezien.

De kleintjes werden steeds kouder en hadden ondertussen al uren geen eten gehad dus we moesten een knoop doorhakken. Ze werden door ons meegenomen en naar een pleegadres van het asiel gebracht. Er bleef een vangkooi achter voor de moederpoes. Zolang de moeder niet was gevangen werden de kittens grootgebracht met de fles. Uren later werden we gebeld met de mededeling dat de moeder zich weer liet zien. Ze kwam niet in de buurt van de vangkooi omdat haar koppie niet stond naar voedsel maar naar het vinden van haar kleintjes. De volgende ochtend in alle vroegte kregen we een belletje van de melder dat de moederpoes bij een woning was gesignaleerd in dezelfde straat.

Moederpoes
liet zich
weer zien

Het scheen dat die bewoner de kat al maanden eten gaf. Daar zat de poes ook op dat moment, dus reden we er snel naartoe. De poes was gelukkig redelijk sociaal en werd snel in een mandje gedaan.

We hebben haar meegenomen naar ons pand en daar pas de chipaflezer eroverheen gehaald. Helaas had ze geen chip. Omdat er nog 11 meldingen in het systeem openstonden, waaronder veel meldingen van gewonde dieren, besloot het pleegadres de moederpoes direct bij ons op te halen zodat de collega's van de autodienst de openstaande meldingen konden rijden. Niet veel later kregen we een foto van haar dat de moeder in alle rust in een daarvoor ingerichte slaapkamer lag bij te komen met vier zogende kleintjes. Wat waren we blij!

Moederpoes tevreden en
gelukkig met haar kleintjes

Collecte 2025

Wat zijn wij toch blij dat er elk jaar weer mensen zijn die collecte voor ons willen lopen!

Dit jaar hebben 36 collectanten gelopen.

Er kon zowel contant geld als via een QR code worden gedoneerd.

Er is maar liefst € 4.785,63 opgehaald!

Collectanten en mensen die gedoneerd hebben:

*namens de dieren heel
erg bedankt!*

Nicolaas aan het woord

Hoelang werk je al bij de DAG?

In september twee jaar.

Heb je zelf ook huisdieren?

Ja, we hebben twee honden, Nova Scotia Duck-Tolling Retrievers, halfbroer en halfzus. Verder drie katten die langzaam wat op leeftijd komen en ongeveer 25 kippen. We wonen midden in de weilanden en zijn omringd door een enorme diversiteit aan wilde dieren. De verrekijker heeft nooit tijd om stoffig te worden.

Wat maakt het werken bij de DAG zo speciaal?

Vooral de speciale interactie met dieren. Helaas zijn de meesten die we ontmoeten niet in topvorm, maar dat doet aan de fascinatie voor ze niets af. Dat verveelt ook nooit. Verder is inderdaad geen dienst ooit hetzelfde en weet je nooit wat er over tien minuten je pad kruist. Dat onverwachte is soms bijna verslavend... Last but not least werken we er met een groot en heel divers team van mensen uit alle lagen van de samenleving en dat is én interessant én dat zorgt voor reuring en, over het algemeen, veel plezier.

Heb je een voorbeeld van een mooie melding?

Ja! Mijn eerste – en tot nu toe enige – slangenmelding. Bijrijder Annet en ik waren bezig twee jonge duiven van een balkon bij de Bedumerweg te halen toen we een belletje van de meldkamer kregen over een slang midden in Lewenborg! Exotische dieren komen niet zo vaak voorbij, dus die vormen toch een beetje het zout in de ‘meldingenpap’. Op het pleintje in Lewenborg hadden de burens zich al verzameld voor de show. De slang in kwestie zou zich tussen vuilcontainers verstopt hebben. We vroegen hoe groot de slang was en hoe hij eruit zag. Uit de antwoorden hadden we al snel het idee dat het om een ringslang moest gaan. Niks exotisch, gewoon een prachtig inheems reptiel.

We trokken wat containers weg en zagen het dier toen tevoorschijn komen. Inderdaad een prachtige volwassen ringslang. Voor slangen hebben we een slangenstok aan boord van de ambulance. Ik probeerde hem daarmee te vangen, maar werd hard uitgelachen door de slang. Gelukkig dacht hij zich via een dakgootbuis in veiligheid te kunnen brengen en daar kon ik hem redelijk gemakkelijk met twee vingers achter zijn kop vanaf halen en met mijn andere hand het lijf ondersteunen. De slang leek niet erg gestrest en was rustig in mijn handen, dus we konden hem mooi aan het publiek laten zien en uitleggen waar het dier voorkomt en iets over zijn levenswijze. Na een poosje was de slang het toch zat, stootte een kwalijk riekende vloeistof uit en begon te sissen. Hoogste tijd om hem in een bak te doen en veilig weg te zetten in de auto.

Wat is het leuke aan autodiensten?

Je bent een team van twee en moet in principe alles wat je tegenkomt met zijn tweetjes oplossen. En je kunt van alles tegenkomen. Het is nooit routine en op het moment dat je dat toch denkt, kun je wachten op een telefoontje van de panddienst met een ingewikkeld spoedgeval. Het is ook altijd fijn te weten dat je een meldkamer én DBH (onze dierenbeheer dienst) hebt die over je schouders mee kijken en denken.

Welke melding heeft veel indruk op je gemaakt?

We moesten een overleden hond ophalen bij mensen thuis om klaar te maken voor crematie. 'Een grote hond' stond erbij. Het was niet ver weg en het hoort bij onze vaste taken, dus ook dit leek weer een routine geval te worden. Niet dus. We werden binnengelaten door een jong verdrietig meisje en kwamen in een kamer met zeer terneergeslagen gezinsleden. Op de bank lag een prachtige pikzwarte pitbull-achtige hond. Inderdaad groot, maar ook jong, slank en duidelijk goed verzorgd. Naast hem op de bank zat een ontroostbare jongeman van begin twintig, schatten we. Eén en één optellend, realiseerden we ons gelijk van welke melding dit het gevolg was. Twee dagen eerder was deze hond door een bizarre en noodlottige samenloop van omstandigheden een drukke weg opgerend en daar met fatale gevolgen aangereden. De jongeman, eigenaar van de hond, moest én zijn maatje missen, maar werd ook enorm geplaagd door een groot schuldgevoel. Had hij maar beter opgelet, was hij maar later van huis gegaan.... We kenden dus de details en wisten dat hij het ongeluk echt niet had kunnen voorkomen, maar kregen het hem niet uit zijn hoofd gepraat. Zulk groot verdriet, we stonden er bijna allemaal van te janken. Het heeft diepe indruk op me gemaakt.

Stel je wint een groot bedrag, welke droom zou je dan in vervulling laten gaan?

Goh, wat een vraag. Voor mijn gevoel ben ik met mijn vrouw onze droom elke dag aan het leven en ook materieel komen we niks te kort. Ik zou met een groot bedrag, denk ik, een fonds oprichten om daaruit elk jaar een aantal jonge kunstenaars te ondersteunen die met een project aan de gang willen waar ze financiering voor nodig hebben.

Aan wie geef jij het stokje door en waarom?

Sarah is een collega waar ik graag mee samenwerk. Zij kijkt altijd net even anders naar de wereld dan ik en ook altijd met veel humor en soms een beetje prettig ironisch. Ik geef het stokje graag aan haar door.

Nicolaas Geenen

Gezocht: Dierenvriend met tijd!

Word vrijwilliger bij de Dierenambulance Groningen

- ➔ Dieren helpen in nood
- ➔ Meldkamer bemannen
- ➔ Mee op de ambulance
- ➔ Dieren verzorgen
- ➔ Ondersteunende taken

Heb je tijd over of ben je met pensioen of niet (meer) actief in het arbeidsproces, maar wil je wél iets doen?

Wij zoeken mensen zoals jij!

- ✓ Je helpt dieren én mensen
- ✓ Je werkt in een warm en betrokken team
- ✓ Vanuit Groningen, met hart voor de regio

Aanmelden of meer info: 050 - 579 19 00

www.dierenambulance-groningen.nl

Samen op avontuur

Een mevrouw belde ons dat haar beide honden ergens van waren geschrokken en daarna waren weggerend vanuit de tuin in de Oranjebuurt. Tegen de tijd dat ze erachter kwam dat ze niet meer in de tuin lagen, hadden wij al telefoontjes binnengekregen van twee loslopende honden die bij elkaar liepen op het Jaagpad langs de Wilhelminakade richting de Pleiadenlaan. De honden waren gezien vanaf een flat. Collega's Therèse en Marian waren net vrij en kregen de melding mee van de meldkamer. Ze aarzelden geen moment. Ze grepen beiden een hondenriem van de haak, stapten op de fiets (met de ambulance zouden ze via de ringweg niet zo snel zijn) en reden zo snel mogelijk naar de Pleiadenbrug om daarna meteen rechtsaf te gaan het Jaagpad op. Die fietsten ze helemaal af maar geen hond te bekennen.

Ze stonden ondertussen telefonisch in contact met de meldkamer om de laatste zichtmeldingen door te krijgen. Die kwamen er, beide honden renden kriskras over de Zonnelaan. Aangekomen op de Zonnelaan zagen ze één van de honden lopen. Therèse liep er voorzichtig naartoe in de hoop het vertrouwen te winnen van de inmiddels oververmoeide hond. Maar de hond zat in de vluchtmodus en zette het weer op een rennen. Hij verdween uit het zicht, ze waren hem kwijt.

De hond schoot de weg over

Totdat een vrouw ze wenkte en kon aanwijzen waar inmiddels beide honden renden. Ondertussen was ook de ongeruste eigenaresse ingelicht dat beide honden zich op de Zonnelaan bevonden. De honden waren gelukkig nu dicht bij elkaar. Toen de collega's en de eigenaresse aankwamen zagen ze één hond aan de overkant van de weg in het gras lopen. Toen ze naar rechts keken, schrokken ze enorm want de andere hond was bij het talud omhoog gerend en stond midden op het spoorviaduct. Inmiddels waren er ook voorbijgangers gestopt om te helpen. Marian hield de auto's tegen om de hond de kans te geven veilig de weg over te steken naar zijn vrouwtje en Therèse hield ondertussen de hond op de spoorbrug in de gaten.

Ze spoorden de eigenaresse aan om de hond aan de overkant van de weg bij naam te roepen zodat de hond de stem zou herkennen. Auto's stonden inmiddels stil toen de hond ineens met een rotgang de weg over schoot naar de eigenaar toe. Ze deden de hond een halsband om en aan de riem werd hij meegenomen naar mevrouw haar knalrode Eend. Wat waren ze blij! Gelukkig één oververmoeide hond veilig gesteld. De raampjes van de Eend werden een stukje geopend voor wat frisse lucht voor de hond.

De houding van de hijgende hond op de spoorbrug was helemaal veranderd nadat hij zijn vrouwtje zag staan onder het talud.

Het staartje bleef maar heen en weer gaan van enthousiasme. Maar hij moest zo snel mogelijk van de spoorbrug want wanneer zou er een trein aankomen? ‘Binnen tien minuten’ zei één van de omstanders die het op zijn telefoon had opgezocht.

De eigenaresse móést omhoog

Maar wat als een hond heel graag bij je wil komen maar het gewoon niet aandurft? Het niet aandurft om van het talud naar beneden te lopen omdat het vol staat met bramenstruiken en erg steil is? Zijn vrouwtje moest dus bij het talud omhoog. Maar zij gaf te kennen dat ze een paar weken geleden een ernstig ongeluk had gehad en absoluut niet bij het steile talud omhoog durfde te gaan. Therèse en Marian besloten elk aan een kant van het talud naar boven te klauteren om het beestje gerust te stellen in de hoop dat ze de lus van de riem om zijn nek konden krijgen. Maar helaas. Een angstige hond zal niet snel toenadering zoeken. De minuten vlogen voorbij wat inhield dat de trein er binnen een paar minuten zou langskomen. De eigenaresse móést omhoog. Therèse en Marian besloten samen met de mannelijke omstanders mevrouw omhoog te krijgen. Ze stond doodsangsten uit door haar eerder meegemaakte ongeluk. Maar omringd door drie sterke kerels die haar omhoog hielpen en ambulancedames die haar moed inspraken is het na een minuut of vijf gelukt mevrouw boven te krijgen. Toen de hond mevrouw haar gezicht boven

het talud zag uitsteken en hij zijn naam hoorde, aarzelde hij niet en liep over het spoor naar mevrouw toe. De halsband werd om de kop gedaan en de lijn werd overhandigd aan Therèse en Marian. De lijn werd een paar keer om de pols gewikkeld met het idee dat de hond nu niet meer kon weggrennen. De vrouw en de hond werden veilig naar beneden begeleid en de hond werd bij zijn kameraadje in de Eend geplaatst. Toen de autodeur dicht zat, raasde de trein voorbij. Nog vol adrenaline kwam het besef dat het heel anders had kunnen aflopen. Iedereen was zo ontzettend blij en opgelucht.

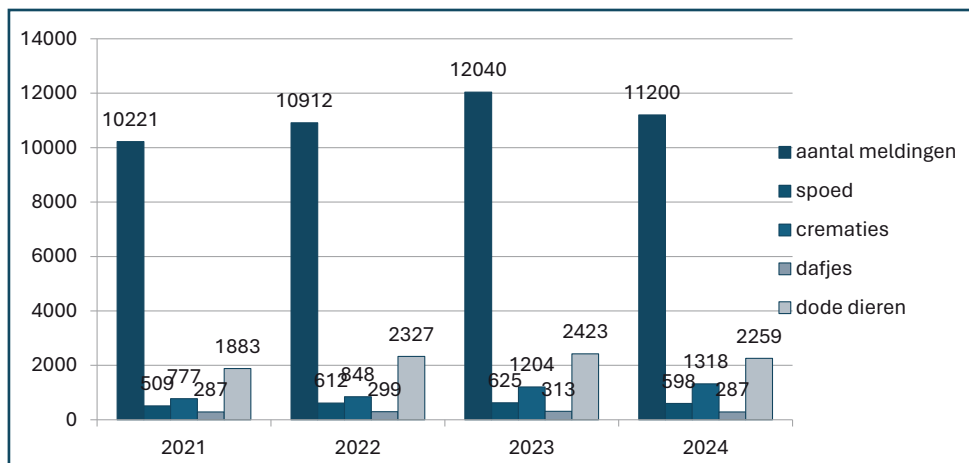

Een paar uur later ontvingen we deze foto van de eigenaresse met de boodschap erbij dat ze ontzettend blij was met onze hulp.

De honden hadden thuis meteen een bak water leeggelebbd en waren vervolgens in de tuin gaan liggen om bij te komen.

Secretarieel jaarverslag 2024

Overzicht ambulancemeldingen 2024

Het **aantal meldingen** ten opzichte van 2023 is iets afgenomen maar het aantal kilometers is juist toegenomen. Dat is te verklaren omdat wij zichtbaarder worden in gemeente het Hogeland, we rijden nu gemiddeld meer kilometers per melding. Niet alle meldingen zijn van dieren die onze hulp nodig hebben. Wij plaatsen bijvoorbeeld ook vangkooien om voornamelijk katten te vangen. Wanneer een vangkooi is geplaatst moet deze regelmatig gecheckt worden om te kijken of de te vangen kat in de kooi zit, dit zijn ook meldingen.

Een **spoedmelding** houdt in dat er een melding bij de meldkamer binnenkomt waarbij het leven van een dier aan een zijden draadje hangt, ongeacht of het een huisdier betreft of bijvoorbeeld een aangereden eend.

Iedereen met een overleden huisdier kan gebruik maken van onze interne huisdierenuitvaartverzorging. Is uw huisdier bij de dierenarts ingeslapen of is de dierenarts bij u thuis geweest en wilt u dat de **crematie** van uw huisdier via ons verloopt dan dient u dit duidelijk kenbaar te maken bij uw dierenarts. Wij werken samen met het dierencrematorium in Stadskanaal. Als u aangeeft dat u wilt dat uw huisdier wordt gecremeerd maar u geeft niet specifiek aan dat het via ons moet gaan, wordt uw huisdier gecremeerd in een crematorium elders in Nederland.

Dafjes zijn dierenartsafspraken. Wanneer iemand met zijn/haar huisdier bijvoorbeeld naar de dierenarts, pension of trimsalon moet en zelf geen vervoer heeft, kunnen wij dat verzorgen.

Dode dieren kunnen bij een dierenarts vandaan komen of langs de kant van de weg.

Ontwikkelingen & bijzonderheden

Stichting dieren in rampen

Stichting Dieren in Rampen is in 2024 opgericht om hulp aan dieren bij crises en rampen in Nederland gezamenlijk als dierenhulporganisaties met de overheid te organiseren. De Stichting is een samenwerkingsverband van de Dierenbescherming, DierenLot, Federatie Dierenambulances Nederland (FDN) en de Nederlandse Federatie van Dierenopvang Organisaties. Wij zijn medio 2024 gevraagd of wij een coördinerende functie willen vervullen. Wij zijn 24/7 bereikbaar, kunnen snel mobiliseren en hebben contracten met gemeenten en andere hulporganisaties zoals asiel en wildopvang. Dit zijn een aantal eisen waar een coördinerende dierenambulance aan moet voldoen en voor de provincie Groningen kunnen wij dat het beste uitvoeren. Voor het jaar 2025 moet er een crisisteam (bestaande uit een aantal mensen

werkzaam bij de dierenambulance) worden samengesteld, er zullen kennismakingen komen met de veiligheidsregio Groningen en bevolkingszorg en ook zullen er een aantal oefeningen volgen om het crisisteam inzetklaar te maken. Wij kijken uit naar een waardevolle maar ook spannende samenwerking.

Communicatiedeskundige

Om onze zichtbaarheid te verbeteren hebben wij een communicatiedeskundige aangenomen. Zijn opdracht is om de socials, de website en onze uitstraling te verbeteren. Het is de bedoeling dat hij ons een jaar gaat helpen en een dusdanig plan maakt waar de medewerkers mee verder kunnen. Ook gaat hij onze huisstijl moderniseren zodat we dat kunnen toepassen op de ambulance's, de socials en de rest van onze uitingen. Wekelijks zullen hij en de manager overleg hebben om de vorderingen te bespreken.

Foto: Veiligheidsregio Groningen, team dieren in rampen en dierenambulance Groningen

Zo oneerlijk!

In een weekend werden we plat gebeld door veel automobilisten die op de A28 reden. Een koppel nijlganzen met zeven pulletjes probeerden op een zondag steeds over te steken van de ene kant van de snelweg naar de andere kant. Ze wilden naar het water dat aan de andere kant van de snelweg lag maar daar konden ze niet komen, omdat er over de hele lengte van de A28 een betonnen afscheiding ligt. Dit hield in dat het ganzengezin steeds langs de betonnen afscheiding liep.

Het was levensgevaarlijk voor zowel de automobilisten die 'het spul' probeerden te ontwijken, als ook voor het ganzengezin.

Ieder jaar weer is het zo'n groot risico voor ganzen, eendjes en andere watervogels die drukke wegen proberen over te steken, zo ook op de A28. En bijna iedere keer halen we aangereden dode gezinnetjes op want tegen dat razende verkeer hebben ze geen schijn van kans.

Ze wilden hoe dan ook oversteken

Rijkswaterstaat had die zondag het gezin weer teruggestuurd naar de sloot, maar binnen een uur kwamen er weer telefoontjes binnen dat ze op de snelweg liepen. Ze wilden hoe dan ook de snelweg oversteken omdat daar veel meer water aanwezig is. Toen Rijkswaterstaat voor de tweede keer ter plaatse was konden wij ons best doen het spul te redden.

Elk gansje dat we te pakken konden krijgen was er één. Drie kleintjes hebben we meteen kunnen vangen en direct in de kooi gedaan. Een paar minuten later hebben we nog twee kunnen vangen die we bij de rest in hebben gedaan. Maar vader en moeder zijn met een rotgang de sloot ingevlucht met de twee overgebleven pulletjes. De vijf kleintjes zijn doorgebracht naar de opvang in Ureterp.

Maandagochtend stond de telefoon weer roodgloeiend over waarschijnlijk hetzelfde echtpaar met hun overgebleven twee kleintjes, die wederom op de snelweg liepen. Vader gans zat bovenop de betonnen afscheiding en moeder liep onderaan met de kleintjes en ze zouden er nooit overheen kunnen springen. Meteen is er contact opgenomen met Rijkswaterstaat want wij mogen daar absoluut niet stoppen zonder dat zij aanwezig zijn. Rijkswaterstaat en de politie gingen direct aan de slag om de desbetreffende rijstroken van de A28 af te zetten. Dat kan niet binnen een minuut worden gerealiseerd en terwijl wij stonden te wachten zagen we dat moedergans werd aangereden door één van de voorbij rijdende auto's. Ze was op slag dood. Vader gans vloog op van de betonnen afscheiding richting de kleintjes en werd ook aangereden. Hij belandde een paar meter verderop dood op de weg. Vreselijk!!

Het verkeer kwam weer langzaam op gang

Met een brok in de keel en verstand op nul sloegen we snel het net over een kleintje.

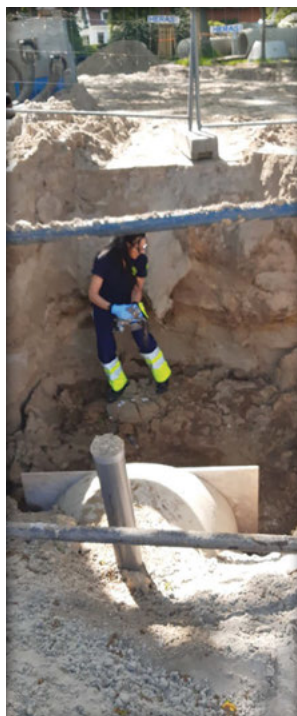
Het laatste kleine gansje is met een rotgang de sloot in gerend. Een sloot die in de volledige lengte bestaat uit riet en hoog gras. Hij was niet meer te vinden. We moesten de melding staken want Rijkswaterstaat en de politie zouden de weg weer vrijgeven voor het verkeer. Met pijn in ons hart hebben we nog een laatste blik op de overwoekerende sloot geworpen, maar het pulletje liet zich niet meer zien.

Het verkeer kwam weer langzaam op gang en we liepen met een gered pulletje terug naar de auto. Het pulletje zou binnen een paar uur herenigd worden met z'n broertjes en zusjes. Als we geen actie hadden ondernomen was mogelijk het hele gezin omgekomen. Ondanks dat we ook dit kleintje hebben kunnen redden, reden we terug met een vreselijke rotgevoel. Een heel gezin ganzen verscheurd en een kleintje achter moeten laten. Verschrikkelijk. Vaak is ons werk leuk en dankbaar, maar soms ook niet....

112Groningen

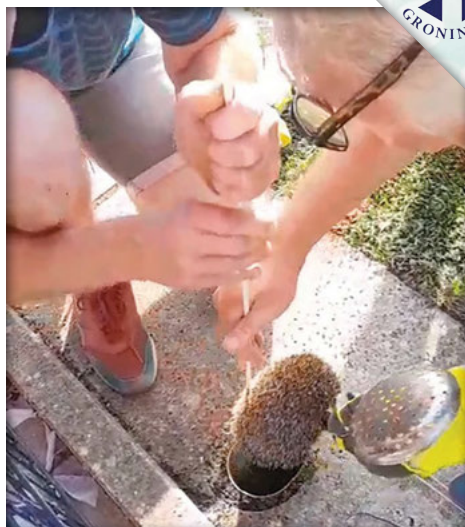

Korte stukjes

Als kindertjes meekomen naar ons pand om afscheid te nemen van hun huisdier mogen ze een knuffeltje uitzoeken. Wij kunnen het leed niet wegnemen maar misschien kunnen we het op deze manier wel iets verzachten. Het uitzoeken van de juiste knuffel kan soms best een lastige keuze zijn.

Een egel ongeschonden uit een gat zien te krijgen waar normaal gesproken een paal in hoort is nog wel een dingetje. Dit diertje was een eind naar beneden gevallen en kon er zelf niet uitkomen. Allerlei huishoudelijke hulpmiddelen werden uit de keukenla getrokken. Na verloop van tijd werd duidelijk dat het niet kon worden gebruikt omdat er te weinig ruimte was tussen de egel en de binnenkant van de buis. Met een lange,

dunne staaf is het de meelevende melder en ons gelukt het dier eruit te krijgen. Zo fijn!

Bovenaan op de foto is te zien dat de egel uit het gat wordt gehaald. Hieronder op de foto staan Nikolaas en Nathalie klaar om met de egel naar het pand te rijden. Daar kon beoordeeld worden of hij wat heeft overgehouden aan deze beknelling.

Hier betrof het een melding waarbij een melder zelf heel snel heeft gehandeld. Deze buizerd was in een bijna lege mestput beland. De melder heeft meteen ons gebeld en heeft hem er zelf ondertussen snel uit gehaald en schoongespoeld. Wij zijn er direct naartoe gereden en constateerden dat hij mager en verzwakt was. Omdat hij een tijd niet had gegeten (dit kun je voelen op de plek waar normaal gesproken een braakbal hoort te zitten) hebben we hem eerst vocht gegeven via een sonde.

Daarna hebben we hem onder de warmtelamp geplaatst om op te warmen en bij te komen. De volgende dag is hij naar de Fûgelhelling gegaan.

Sabrina en Marin waren aangekomen bij een melding in Coendersborg. Er was een verzwakte egel aangetroffen en de meldster had er een emmer over hem heen gezet zodat hij er nog zou liggen als ze zouden arriveren. Bij aankomst zagen ze de emmer direct staan. Onder de emmer lag een verzwakte, opgerolde egel die zwaar ademde. Ze hebben de

egel in een bakje gedaan en meegenomen naar het pand. Daar hebben ze hem in een egelzakje gedaan. Een papieren puntige zak met papiersnippers. Egels kruipen hier graag in omdat het lekker warm is en ze zich daar veilig voelen. Er werd hem voer en water aangeboden en hij is met de volgende lichterding dieren meegegaan naar de opvang in Ureterp.

In het Noorderplantsoen dobberen al jaren ganzen heerlijk in het water of liggen lekker zorgeloos op de kant in

het gras te zonnen. Totdat de zoveelste eigenaar besluit dat zijn hond daar prima kan loslopen. Omstanders zagen het gebeuren. Het gansje had geen schijn van kans. Hij werd gegrepen terwijl hij lekker lag te dommelen. De hond werd door de baas geroepen en het gansje bleef beduusd achter met ontzettend veel pijn. Bij de dierenarts bleek dat de wond zo diep was dat je de lever kon zien. Euthanasie was de enige optie.

Het is wat, als je je voordeur opent. En in één keer een slang aan je gevel hebt hangen. Meteen werd de voordeur weer dichtgedaan en werden wij gebeld. Bij aankomst in de Indische buurt bleek het om een korenslang te gaan. Een wurgslang(etje) die niet giftig is. Aangezien ze niet in de Nederlandse natuur voorkomen in het wild, betrof het hier een ontsnapte of gedumpte slang.

Normaal gesproken gebruiken we een slangenvangstok maar omdat deze slang inmiddels om de deurknop hing, lukte dat niet. Collega Sam pakte de slang achter de kop beet en deed hem in een jutezak. We doen slangen altijd in een jutezak omdat het natuurlijk materiaal is, ze er vrij door kunnen ademen en het geeft minder stress omdat ze donker zitten. Op het pand werd hij nog even bekeken en is later naar de opvang gegaan.

Als wij een overleden huisdier vinden komen ze bij ons in de koeling te liggen. Maar voordat dat gebeurt worden ze door ons eerst helemaal schoon gemaakt, eventueel gewassen, geföhnd en verder liefdevol afgelegd met vaak nog even een aai over de bol. Wij doen dit omdat we graag willen dat, wanneer een eigenaar bij ons komt voor identificatie of komt om afscheid te nemen, ze er net zo uitzien als voordat ze zijn komen te overlijden.

Daar doen we heel hard ons best voor. Heel soms lukt dit niet omdat ze er te ernstig aan toe zijn maar meestal krijgen we het voor elkaar. Eigenaren zijn ons vaak dankbaar dat hun dierbare maatje er zo mooi en vredig bij ligt in onze afscheidsruimte. Wij doen dit met alle liefde!

Marin en Sabrina reden op de ambulance naar een melding van een jonge duif die passief ineen gedoken zat. Aangekomen in het centrum van Groningen begeleidde de melder ze naar de plek achter een gesloten deur. Toen de deur werd geopend zagen ze hem zitten. In een hoekje van de steeg, helemaal verkleumd. Een nest was niet te zien en het jong was nog te klein om te vliegen, laat staan om over die hoge muren heen te komen. Hij bleek ook nog helemaal doorweekt te zijn. Ze hebben hem snel in een handdoek gerold, gedroogd en op een warme kruik gelegd. De jonge duif had al een tijdje geen eten gehad want hij had een lege krop. Op het pand heeft hij, nadat hij was opgewarmd, meteen voer gehad met een kropnaald.

Er kwam een melding binnen van een kat met een grote wond op z'n rug.

Aangezien het buiten behoorlijk broeierig weer was waren wij erg bang dat er al vliegen bij waren geweest die eitjes hadden gelegd in de wond. We reden naar het winkelcentrum in Lewenborg waar de kat steeds werd gesignaleerd. Gelukkig bleek

de kat een chip te hebben en dus werd er contact opgenomen met de eigenaar. De persoon die opnam kon niet geloven dat wij hun kat Donders hadden gevonden. Donders bleek al bijna twee jaar vermist te zijn vanuit Zuidwolde.

Binnen een kwartier stond de eigenaar met de rest van het gezin bij ons om Donders op te halen. Bij het horen van de voor hem bekende stemmen begon Donders meteen te spinnen. Wat fijn dat Donders weer naar huis kon en niet meer hoefde te overleven in een gebied waar niets bekend was.

Vangkooien worden door ons regelmatig geplaatst om verzwakte, zieke, wilde of verwilderde katten/kittens te vangen als ze niet met een net te vangen zijn. Meestal als wij arriveren is het dier waar het om gaat niet in de buurt. Vaak zijn wij afhankelijk van melders die de kooien in de gaten willen houden en er vers voer in willen doen.

Zeker met warm weer zitten er snel vliegeneitjes in wat een uur later maden worden. Tevens veranderd binnen een uur de voor katten aantrekkelijke geur van

het voer in een vieze geur waardoor ze er niet meer op afkomen. Hier betrof het een zieke kater die al maanden rondliep in Haren en uiteindelijk in de vangkooi is gelopen.

Daar lig je dan, hulpeloos te jammeren van de pijn. Je kunt niet meer opstaan. Iemand in Zuidwolde besloot het land te maaien en is met de maaier over dit kleintje heen gereden. Iemand anders heeft het bij ons gemeld. Geen schijn van kans tegen zo'n groot bakbeest. Een halve linker achterpoot omdat de rest ontbreekt en een kapotte rechter achterpoot die volledig doormidden was. De foto is uiteraard genomen nadat het diertje bij de dierenarts was geëuthanaseerd.

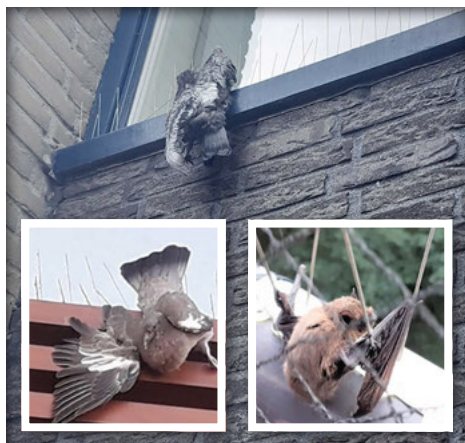
We werden gebeld door een medewerker van Bruna. Er lag iets in hun schappen wat er niet thuishoorde. Een kat was de winkel binnengelopen en had een lekker plekje uitgezocht om even bij te komen. Hij maakte geen aanstalten om de winkel te verlaten en daar kwam bij dat er geen woningen in de buurt waren dus waar moest je dit dier weer uitzetten?

We kwamen aan en de chipaflezer werd er overheen gehaald. Bingo!

Het bleek om Mies te gaan. Mies werd al twee weken vermist en woont een halve kilometer verderop. We hebben Mies maar even thuisgebracht waar een blij eigenaar al buiten op ons stond te wachten.

Duivenpinnen zouden een diervriendelijke manier/oplossing zijn om duiven te ontmoedigen op dakranden, balkons en vensterbanken te landen. Maar er zit ook een keerzijde aan. Namelijk dat dieren erin belanden en worden gespiësd. Beide duiven doorboord door de pinnen. De één heeft het wel gered, de andere niet. De vleermuis heeft het gelukkig ook gered.

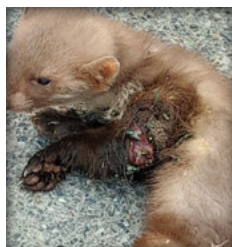

Ergens in de wijk Kostverloren heeft een zwarte kat bijna anderhalve week rondgelopen met een touw om zijn lijfje.

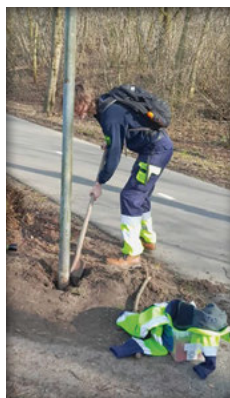
Zeer frustrerend want we konden niet bij hem in de buurt komen omdat hij steeds wegrende. Ook konden we nergens een vangkooi plaatsen omdat er geen adres bekend was waar de kat dagelijks kwam. En je kunt nu eenmaal niet zomaar ergens op straat een vangkooi plaatsen. Volgens meerdere buurtbewoners liep daar maar één zwarte kat rond. We waren dan ook erg opgelucht dat de kat daar na anderhalve week weer rondliep zonder touw om zijn lijf.

We maken het 's zomers regelmatig mee. Gewonde dieren die nog in leven zijn terwijl ze worden opgegeten door maden.

Vliegen komen zo ontzettend snel op wonden af en binnen no time leggen ze eitjes in de wond. Even later krioelt het van de maden.

Op de meldkamer kwam een melding binnen van iemand die getijlp hoorde vanuit een verkeersbordpaal. Toen collega's Eefje en Sabrina bij de desbetreffende paal aankwamen werd al vrij snel een schep uit de ambulance gehaald. De paal moest worden uitgegraven. Na een minuut of tien graven

stuitten ze op iets hards. Het bleek een blok beton te zijn die de paal rechtop hield. Graven was dus geen optie meer. Omdat ze tijdens het graven zelf nog geen geluid hadden gehoord, twijfelden ze of er nog wel een vogeltje in de paal zat. Om er zeker van te zijn besloot Sabrina Eefje een voetje te geven zodat Eefje de paal in kon klimmen. Ze scheen met een zaklamp van bovenaf in de paal en ja hoor, daar zag ze iets heen en weer fladderen. Eefje liet zich weer naar beneden zakken en ze besloten de brandweer te bellen. Een team van zes brandweermannen arriveerde en ook zij probeerden toch eerst met een paar scheppen het betonnen blok eruit te krijgen. Toen dit niet lukte besloten ze met een zaag de paal doormidden te zagen. Toen dat was gebeurd werd het stukje paal verticaal een paar centimeter boven een bakje gehouden en kwamen er twee vogeltjes uit die erg verzwakt en volledig uitgeput waren. Beide waren volwassen, dus onze indruk was dat ze in die paal bezig waren geweest om een nestje te maken. Dankzij de hulp van de brandweer zijn ook deze twee weer gered.

Iemand nam contact op met onze Meldkamer om door te geven dat er in Haren naast het spoor een zwaargewonde ooievaar lag. Regien en Femke B. hadden autodienst en kwamen aan bij het spoor.

Foto: AggieFotografie

Ze zagen de ooievaar liggen maar eerst moesten ze wachten op ProRail die het hek moest openen. Ondertussen waren de machinisten ingelicht met het verzoek om op die plek de snelheid te verminderen. Toen ProRail het hek had geopend konden de collega's erdoor. Het arme dier bleek aan beide poten een open botbreuk te hebben en een gebroken vleugel. Naar alle waarschijnlijkheid is hij tegen een eerdere, voorbijrazende trein gevlogen.

Foto: AggieFotografie

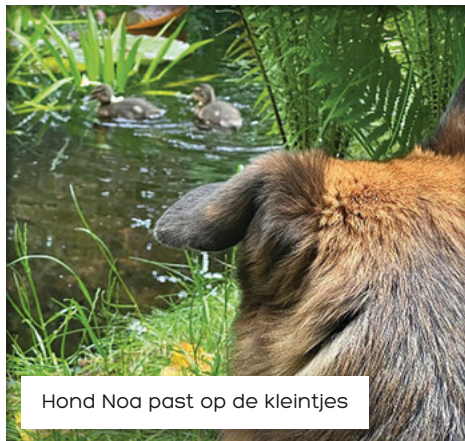
Marin en Nikki waren aangekomen op het adres van een melder. De melder zat buiten voor zijn huis en hij vertelde dat hij al twee dagen een egel in zijn kelder had zitten. De melder vertelde dat hij, voordat hij wist dat het om een egel ging, best wel was geschrokken. In de nacht ervoor had hij geluid gehoord wat hij niet kon thuisbrengen. De volgende dag bleek dat er pannendecksels van de pannen waren gevallen. Voordat Nikki de kelder in wilde gaan zei de man nog dat er wel wat spullen in de kelder lagen. Nikki en Marin liepen naar de kelder en daar bleek het om een kelder(tje) te gaan van 1 bij 2 meter dat volledig vol lag met allerlei spullen. Nou, vind daar maar eens een egel. Met veel pijn en moeite en ondertussen uitkijken dat ze niet op de egel zouden gaan staan, legden ze alle spullen buiten. Het keldertje werd steeds leger maar er was geen egel te bekennen. Uiteindelijk was het leeg, op een plastic zak en tuinhandschoenen na die onder een klein trapje op de grond lagen. Nikki kon er amper bij komen en trok de tas eronder weg. Ze opende de plastic tas

en ja hoor, daar zat hij. Hoe lang hij erin gezeten had was niet bekend maar ze hebben hem meegenomen naar het pand om een paar teken te verwijderen en om te kijken of hij goed zou eten en drinken. Gelukkig was hij verder in goede conditie en begon meteen te smikkelen van zijn eten.

Bewoners die achterin de tuin een vijver hebben, hadden een koppel eenden met vier pulletjes. Bij hun huis loopt ook een weg. Ze belden ons omdat de moedereend was aangereden. Bij aankomst bleek de moedereend helaas te zijn overleden. Van de vier pulletjes konden er twee gevangen worden. Die zijn naar de wildopvang gegaan. De andere twee waren verdwenen. 's Avonds laat kwam er weer een telefoontje binnen dat de twee achtergebleven kleintjes weer bij hun in de vijver achter het huis zaten. Wat te doen? Ze waren moeilijk te vangen. Collega's Linda en Eveline zijn erheen gegaan om de situatie in te schatten. De bewoners waren zo begaan met de eendjes dat er werd afgesproken om ze daar te laten

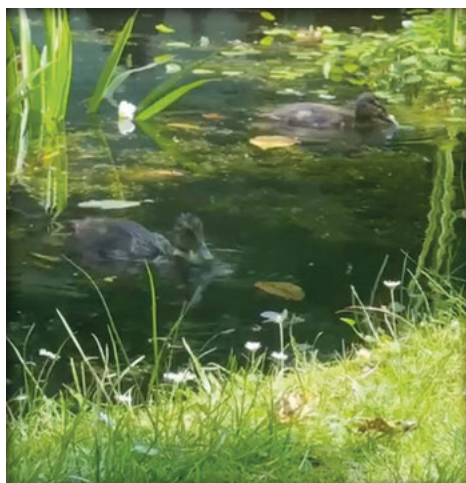
aangezien dit een vertrouwde omgeving voor ze was. De huiseigenaren besloten hun laptopwerk in de tuin te doen zodat zij ze in de gaten konden houden. Zij hebben al jaren het eenden koppel in de tuin gehad.

Hond Noa past op de kleintjes

Ook hun hond Noa heeft zich opgeworpen als beschermers van de kleintjes. De eendjes hadden geen idee hoe er achter de schermen door meerdere mensen met ze werd meegeleefd.

Uiteindelijk werd besloten om ze bij die mensen, in de voor de pulletjes vertrouwde vijver, achter te laten. Beter konden ze het niet krijgen. Vrij recent hebben we deze foto ontvangen met de mededeling dat ze het hartstikke goed doen en al goed zijn gegroeid.

De meldkamer kreeg een telefoontje binnen dat er bij het terras van een hotel aan het Paterswoldsemeer al uren achtereen een kat aan het miauwen was.

Volgens het personeel zou de kat onder een steiger zitten. Toen Ed en Judith bij de steiger aankwamen hoorden ze meteen het klaaglijke miauwen en zagen ze het katje onder de steiger steeds heen en weer lopen over een paar balken.

Er moest iemand het water in om hem onder de steiger vandaan te krijgen dus werd de hulp van de brandweer gevraagd die overigens snel ter plaatse was. Een brandweervrouw deed haar waadpak aan, liet de lucht eruit lopen en stapte het water in. Ze heeft haar best gedaan het vertrouwen te winnen van het katje en kon hem niet veel later van de balk afpakken. De kat die nog helemaal droog was werd in de vervoersmand gedaan en veilig in de ambulance werd er gekeken of hij een chip had. Die had hij gelukkig en het bleek dat hij een eindje verderop woont. Ze hebben hem maar meteen naar de eigenaar gebracht die geen idee had van wat er even ervoor was gebeurd.

Aanmelding nieuw lid

Deze bon kunt u ingevuld opsturen naar:

Dierenambulance Groningen
Antwoordnummer 750
9700 WB Groningen

(postzegel niet nodig, wel welkom)

☐

Ja, ik wil lid worden voor € 18,00 per jaar en ontvang hiervoor een rekening.

Uw gegevens:

naam

.....

adres

.....

postcode

.....

plaats

.....

e-mailadres

.....

telefoonnummer

.....

handtekening

Belangrijke telefoonnummers

Dierenartsen

Dierenarts Haren	Nieuwlandsweg 1, Haren	050- 5350262 bgg. 06- 22910147
DAP Ommelanden	BSF von Suttnerstraat 7, Groningen Hoofdweg 112a, Eelde	050- 5265774 050- 3095305
DAP van Stad tot Wad	Molenweg 6, Bedum Noorddijkerweg 26a, Groningen Wijmersweg 13, Loppersum Schoolstraat 16, Uithuizen	050- 3014260 050- 5416070 0596- 518222 0595- 434255
De Regio Dierenarts	Onderdendamsterweg 43a, Winsum	050-3053302
De Vries	Pasop 6, Midwolde	0594- 510010
Dierenarts/ Dierenziekenhuis Groningen	Vechtstraat 74, Groningen Kraneweg 62, Groningen	050- 5263255 050- 3120953
Dierenkliniek Noorderplantsoen	Boteringesingel 8, Groningen	050- 3181418
Dierenkliniek Eikenlaan	Elzenlaan 2-2 en 2-3, Groningen	050- 5774805
Diergeneeskundig Centrum Hopmans	De Verbetering 8, Groningen Groene Zoom 2, Roden	050- 5015500 050- 5015500
Dierenartsenpraktijk Peize	Hoofdstraat 9, Peize	050- 5032434
Dierenartsenpraktijk Beijum	Doornbosheerd 22, Groningen	050- 5410740
Dierenartsenpraktijk Lewenborg	Rijksweg 129, Groningen	050- 5417741
Dierenkliniek Stad & Westerkwartier	Reitdiephaven 352, Groningen Wilhelminalaan 7, Zuidhorn	050- 8700030 0594- 501280
Dierenartspraktijk Bedum	Verbindingsweg 21-D, Bedum	050-3710220
Evidensia Dierenziekenhuis het Noorden	Ambitielaan 7, Eelderwolde	050-2050160
Dierenartsenpraktijk Ezinge	Van Swinderenweg 14, Ezinge	0594-853635 / 06-20148806

Kattenkliniek	van Lennepleaan 15, Groningen	050-8531899
Dierenartsen Centrum Euroweg Leek	Auwemalaan 1a, Tolbert	0594- 580 440
Noorder Dierenkliniek	Hoofdstraat 12, Hoogezand	0598-383830

Hulpverlening

Dierenambulance Groningen	Friesestraatweg 199a	Spood 050- 5791909 / Info 050- 5791900
Dierenbeschermingscentrum Noord-Nederland	Aalborgweg 4, Groningen	088-8113770
De Fûgelhelling Wildopvang Noord-Nederland	De Feart 1, Ureterp	0512-514 328
Bikers for Animals Groningen	Schepperbuurt 53, Borgsweer	06-15197824
Stichting Faunavisie Wildcare	D. Wierengastraat 21, Westernieland	0595-464210 06-51701996
Konijnenopvang Joy	info@konijnenopvangjoy.nl	
DoeZoo insectenwereld	Wierde 17, Leens	0595-572 659
Dierenbescherming		088-8113000 (van 9.00 – 17.00 uur)
Politie		0900- 8844
Amivedi		0900- 2648334
Red een dier		144

